

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per
Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum,
quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia
Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 669. Quid codicillos facere & ex iis percipere quid possint.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](#)

CAPUT V.

De Codicillis, fideicommissis, Legatis.

§. I.

De Codicillis.

Ques. 668. Quid & quotuplex sit codicillus & ad quid serviat?

1. Esp. ad primum: codicillus quasi parvus codex; quia in breviore chartula quam testamentum siebat, & ut ait gl. ad rub. *Inst. de jure codicillor.* habens se ut scapha ad navim, acceptus pro instrumento, appendice & accessorio ultima voluntatis à tabulis testamenti distincto, describi potest, quod sit ultima voluntas seu testatio, sive per scripturem, sive nuncupative, sive in testamento, sive extra illud seu sine illo declarata minus solenniter, sive directa hæreditis institutione de eo, quod quis post mortem fieri velit sumitur ex toto tit. *Inst. &c. de codicillis.* Dicitur primo: *ultima voluntas seu testatio:* quod stat loco generis; quamvis & per rò *ultimate testatio* distinguatur à donatione mortis causâ, que licet & ipsa inter ultimas voluntates referatur. *in L. fin. c. de donat. mort. caus.* non est tamen ultima testatio, sed potius conventione quedam utriusque donantis & donatarii consensum requirens; & sic potius quod ad sui constitutionem referenda ad conventions quam ultimas voluntates. Lauterb. *ad ff. de jur. codicillor.* §. 3. Dicitur secundo: *sive per scripturam, sive nuncupative:* quia non minus per nuncupationem quam per scripturam more testamenti fieri potest. Lauterb. *l. c. §. 6.* juxta *L. fin. c. de jur. codicill.* unde etiam dividit codicilli in scriptos & nuncupativos. *cit. L. fin.* Dicitur tertio: *sive in testamento, sive extra illud:* indubitatum enim est, posse illos fieri tam in testamento post illud juxta *L. 3. c. de jur. codicill.* quam absque testamento. *L. 4. c. eod.* Unde dividuntur in factos ab intestato & testamentarios, ita ut facti ab intestato per se subsistant & validi sint. *§. 1. Inst. L. 2. §. fin. L. 3. 8. 10. ff. de jur. codicil.* testamentarii verò referantur ad testamento, & ex inde tanquam pars & sequela vim suam accipiant, sive ante, sive post illud, modo in eo facti. *§. 1. Inst. L. 2. L. 3. §. fin. L. 14. 16. 19. ff. de jur. codicil.* Lauterb. *ibid. §. 4.* & licet facti post testamento majoris securitatis gratiâ; non tamen de juris necessitate opus habent confirmatione. Lauterb. *l. c. remittens ad Molin. de J. & J. tr. 2. d. 131. num. 3.* Muller. *ad ff. de jur. codicil. tb. 56. Lit. a.* Dicitur quartò: *declarata seu facta minus solenniter:* non enim requiruntur in codicillis ordinandis solennitates omnes, quæ in testamentis ordinandis sunt necessariae, de quo intelligendum, quod dicitur. *§. fin. Inst. de jur. codicil.* ad codicillos nullam requiri solennitatem. Adhibenda tamen etiam in illis solennitates quedam ad effectum probatoris, de quibus paulo post in specie. Dicitur quintò: *sive hæreditis institutione:* nam in codicillis neque hæres institui, neque hæreditas affer-

ri potest; ne confundatur ius testamentorum & codicillorum. §. 2. *Inst. de jur. codicill. L. 2. & L. si idem. c. eod.* & per hoc vel maximè differt codicillus à testamento. Dicitur sextò: *sive directa institutione:* quia nihilominus per fideicommissum in codicillo hæreditas dari, adeoque hæres indirectè suo modo institui potest, ut dum quis sine testamento decedens facit codicillum, rogado in illo hæredem ab intestato (qui in hoc patere debet, et si tribellanicam deducere possit) ut hæreditatem vel totam vel partem restituat. *cit. §. 2. Inst. & L. 2. c. de codic.*

2. Resp. ad secundum: codicilli dividuntur in publicos, qui auctoritate Principis vel Judicis sustinentur, & privatos. Item dividuntur in scriptos & non scriptos seu nuncupativos. Quamvis enim inspecta vi propriâ & significatione verbi codicilli primæva, scripti esse debeant, usu tamē juris ad non scriptos extenduntur, maxime respiciendo voluntatem codicillantis, quæ aequè verbis quam scripturâ exprimi potest. Subdividuntur tam scripti quam non scripti in factos ab intestato & testamentarios, qui etiam codicilli ad testamento dicuntur, juxta jam dicta. Item dividuntur in declaratorios, quibus testamento factaque in eo fideicommissa, legata, aut etiam facta extra testamento donationes mortis causâ explicitant & declarantur. & dispositorys, quibus citra testamento factum aliqua, aut præter ea, quæ in testamento disposita constituantur alia, aut etiam testamentaria, salva hæreditis institutione mutari, minu augeri possunt.

3. Resp. ad tertium: servunt codicilli illis, qui testamento facere nolentes libenter legata aliqua, vel donationes causâ mortis facere vellent, aut hæredem indirectè instituere, vel testamento jam factum mutare, declarare, augere, minuere, de quibus paulo post, ubi de effectibus codicillorum.

Ques. 669. Qui codicilos facere & ex iis percipere quid possint?

1. R Esp. ad primum: facere eos possunt omnes & soli, qui testamento jure facere possunt. *L. 8. §. 2. L. 6. §. 3. de jur. codicill.* Unde potestate faciendi testamento etiam à statuto aliquo id prohibente, eo ipso codicilos quoque facere nequit. Struv. *ad ff. de jur. codicill. th. 56. Lit. δ.* citatis Bart. Alex. Zafio in *L. 2. de legat.* Valsq. *de success. progr.* *L. 3. §. 30. num. 32.* à quo dissentire videatur Muller. *ibid.* dum ait: statutum seu jus municipale, ne quis ante annum 25. faciat testamento ad codicilos extendi non potest; quia statuta proprie & strictè accipienda, maxime dum juri communi derogant: stricta autem & propria appellatione testamenti codicillus non contineatur. quamvis dici possit in eo casu non prohiberi factioñem codicilli à talis statuti, sed vi juris communis, dum illud statuit, quod cui prohibetur factioñem testamenti, unde-

R. P. Lœv. Jur. Can. Lib. III.

pp 2 cunque

cunque proveniat illa prohibitio, prohibeatur quoque factio codicilli dicitur autem: *à jure*: quia impedimentum juris, non vero facti, ut dum quis. V.g. ob defectum unius aut alterius testis impeditur facere testamentum, obstat factio codicilli. Mantic. de *conjunct.* ult. vol. L. 6. tit. 4. num. 1. in fin. Tholosan. L. 43. *syntag.* p. 3. c. I. num. 5. Struv. l. c. Lit. y. & ibid. Muller. Lauterb. ibid. §. 5. requiritur autem, ut ea potestas & habilitas juris faciendo testamentum adsit eo tempore, quo fit codicillus, nam si eo tempore, quo si fieret aut factum fuisset testamentum, hoc de jure non subsisteret, factus codicillus, hic non valebit. Unde si quis, dum suae potestatis erat, legitimum condit testamentum, & postmodum captivus apud hostes codicillos, hi facti in captivitate non subsistunt, licet postmodum testator postlimio redeunte, ejus testamentum jure postliminii convalefacit; quia si testator tempore captivitatis testamentum suum fecisset, hoc non valeret, & jure postliminii non convalesceret. ita Muller. l.c. Lit. e. Quæ ipsa tamen sic limitanda: nisi codicilli ante testamentum facti dein in testamento ab habili conformato confirmati fuerint; hi enim vi talis confirmationis, etiam postmodum ab inhabili denuo conditi validi sunt & subsistunt fictione juris postliminii, sicut testamentum, ad quod retrotrahuntur. L. 12. ad ff. de *captiu.* & *postlimin.* revers. Struv. l. c. Lit. q. Muller. ibidem. Secus tamen esset, seu non subsisterent codicilli, & nihil vi corum peti posset, si testator non reversus, sed in captivitate mortuus esset. cit. L. 12. §. penult. Bart. in L. 8. ff. qui *testam. fac. poss.* etiam si in eo causa fictionis legis Cornelie testamentum subsisteret. §. 5. *Inst. quibus non est permitt. fac. testam.* Muller. l.c.

2. Resp. ad secundum: ex codicillis capere vel aliis acquirere possunt omnes, cum quibus testamenti factio esse intelligitur. §. 4. *Inst. de heredum qual.* & diff. seu qui testamenti factio nem passim habent, id est, ex eo percipere possent, licet testamentum aut codicillos proprio nomine (nullo tamen facinore intestabiles reddit) facere nequeant, ut filius familias, surdus & mutus, impubes, furiosus &c. Reusner. *de codicil.* c. 6. num. 4. Lauterb. l.c. Struv. Muller. l.c. Lit. b.

Quæst. 670. An & qualiter rationem codicilli adhuc habeat & subeat testamentum propter defectum solennitatis non subsistens?

R Esp. dum quis exprimit se velle facere, vel etiam existimat se facere testamentum, quod tamen propter defectum aliquem solennitatis non subsistit ut testamentum, non valet etiam iure codicillari, sed in ratione codicilli, licet omnia codicillorum requisita habeat juxta expressum textum. L. 1. ff. de *jur. codicil.* Extenditurque hoc ipsum ad casum, in quo expresse quidem non dicit quis, se velle testari, heredem tamen instituit, vel exhereditat; quia eo ipso testari voluisse presumitur juxta L. 14. c. de *jur. codicil.* Limitatur è contra primò; ut si quis expreßerit voluntatem alternativam; vel faciendo codicillum, vel testamentum, et si seu solum testes adhibuerit, sustinetur tale testamentum tanquam codicillus, si clausulam codicillarem, de qua paulò post, adhibue-

rit, & directa heredis institutio in eo facta trahitur ad fideicommissum; ut ut heredes ab intellecto capiant quidem hereditatem totam, sed eam scripto heredi restituere cogantur detracta Trebelianica L. 13. §. 1. ff. de *jur. codicillor.* L. 76. ff. ad SC. Trebell. Lauterb. cit. §. 5. Dum autem non appareat, an testamentum, an codicillum quis facere voluerit, ad Judicem spectare ex verbis & circumstantiis desuper cognoscere & decidere. cit. L. 13. ait. Idem cum Vinnio ad §. 2. *Inst. de jur. codicil.* Limitatur secundo in testamentis parentum inter liberos & ad vias causas, quæ sustinentur in ratione codicilli, et si iis non sit inferta clausula codicillaris, utpote quæ talibus testamentis tacite inesse censemur. Reiffenst. b. t. num. 717.

Quæst. 671. An & qualiter plures codicillos quis facere possit?

R Esp. tametsi plura testamenta facere quis nequeat ita ut ambo valeant, potest tamen plures quis facere codicillos, modò non sint contraria, alioquin prior per posteriorem revocatus censetur. §. fin. *Inst. de codicil.* L. dixi. §. 1. ff. de *jur. codicil.* Pirth. b. t. num. 7. in fin. Reiffenst. num. 715. cum communi. Cujus ratio est; quia in codicillis res singulares tantum, & non hereditas, quæ est successio in totum jus defuncti relinquitur.

Quæst. 672. Qualiter & quibus solennitatibus adhibitis codicilli fieri debant.

R Esp. Forma codicillorum quasi accidentalis, quæ adesse & abesse potest sine eorum interitu, consideratur tam ratione scriptura & verborum conceptionis, dum ad eos non requiritur necessariò scriptura, neque certa verborum forma. Muller. l.c. tb. 58. lit. d. *juxta L. 6.* §. 1. num. 3. ff. de *jur. codicil.* ubi quòd necessarium non sit, eos manu disponenti scribi aut signari, quin etiò si expresse protestetur, se nolle valere codicillos, nisi à scripti & subsignati essent; postea tamen curer codicillum fieri à se nec scriptum nec subsignatum, adhuc valeat; quia protestatio præcedens per factum contrarium tollitur. Brunem. *ad cui. L. 6.* Muller. l.c. tum ratione ordinis & confirmationis, dum codicilli testamentarii fieri possunt tam ante quam post testamentum: non testamentarii, confirmatione non egeant, capiunt tamen vires ex testamento, quamdiu non appareat alia mens testatoris expresse, interdum tamen etiam testamento confirmantur; idque diversis modis, nempe vel in præteritum vel in futurum, vel in utrumque. Lauterb. l.c. §. 13. Essentialis vero eorum forma, quæ illis dat esse, & sine quo esse non possunt, consistit ferè in hac unica solennitate juris, nimurum adhibitione testium, quorum necessariò requiruntur quinque juxta textum clarum. L. fin. c. de *codicil.* Quin & in codicillis inter liberos sufficiunt duo; cum nequidem ad testamento inter liberos & ad vias causas requirantur plures. Tusch. Lit. c. concl. 405. num. 11. Molin. Tom. tr. 2. d. 131. num. 8. Gail. L. 2. obs. 112. num. 1. & 7. Mynd. cent. I. obs. 96. per tot. Berlich. p. 3. concl. 5. num. 13. Muller. inff. de *jur. codicil.* tb. 57. lit. Z. Quin & codicillis militis in expeditione degentis sine omni teste, modò aliis de ejus